

טסתי מחיפה לרמלה - עם בשורה-המוות בלבי
יחירי הייתי באווירון. רחפו מלמטה גבעות הכרמל והשומרון.
והוריקן פרדסי השרון וצפון יהודה. כנחשי עקלתון הבהיקו
מתחת נהר אסכנדרונה ונהר הירקון. כעבור 35 רגעי ירדתי
ברמלה - והלכתי במכונית לפ"ח - לבית-החולים. עטוף שחורים
שכב בראש מגולה, כאילו ישן במנוחה - - -

בהגיעי לחל-אביב סלפן לי גולני : פרטין הודיע
שחור העדים היהודים יגיע ביום ר' הבא.

ירושלים, 20.11.36.

אחרי ההלוויה עלייתי לירושלים, והיחה לי שיחה
קשה עם סטיין. השיחה נשנתה אח"כ במעמד חיים. עמדתי על
עקירת הפרק על "המדיניות הציונית" מהחזכיר, כי אין הוא מביע
דעת החנועה. חיים נפגע. אח"כ דנו על הפירוט, וחיים הסכים
שאין אנו צריכים עכשיו להכריז על כך, כי מוטב שהדבר יבוא
מצד הועדה. הוא ידבר מחר עם אוסישקין.

25.11.1936

הבוקר העיד חיים. לא בלי חרדה ודאגה באתי
לאולם הועדה. אם כי בררנו כמה פעמים יחד את קוי הרצאתו,
ועוד אמש ישבנו עד אחת-עשרה בביחוי, נקף הלב. חיים היה
צריך לדבר לשני עולמות - לאנגלים וליהודים. מסקנות הועדה